

CANÇON DEU GEMÈR

LO MÈS DE MARÇ QU'ARRIBA TOT AN

Lo mès de març qu'arriba tot an
Hei vener l'aur e l'argent blanc.
Pren-te las chancas e lo hapchòt,
Met-eu suu còth.
Bèth obratge, hei bèth gemèr,
Canta l'aubada suu pitèr.

Abriu e mai, la bèra sason,
Per la purmèra amassason.
Pren-te l'escoarta e lo palòt,
Cura lo cròt.
Adara, dingu'a Sent-Miqueu,
Quita l'esclòp, pren lo chapeu.

Lo mès de junh e de julhet,
Hèm quauqua saussa de polet.
Batem la palha e lo palhon,
En carrilhon.
E en cantant quauque cançon,
En caressant quauque tendron.

Parlam un chic deu mès d'aost,
Que hei calor, que tua têt.
L'òmi quita la maison va har
Passar bondron.
Dens son cabanòt, se'n es anat,
Com un ermite, en son horat.

Lo mès de seteme qu'arriba aquí,

Van a la mar, préner plesir.
L'òmi s'i banha chet façon,
Jutjatz lo donc !
La hemna, chet cotilhon,
Chacun s'i lavan çò de son.

Caçatz, gemèrs, tot en tornant,
Perlits e lebes e cuu-blancs,
Gibier de plumas e de peu ros,
Bròj's amorós !
La bèra Nòsta-Dama qu'a'rribat,
Diu nos a tot perdonat.

Per sortir de tot embarràs,
Tiran la gema e lo barrasc.
L'òmi pren sa capa de lan, va
Ganhar son pan.
Tot l'ivèrn truca lo carbon,
Vive Louis Napoléon !
(o : En attendant la bèra sason.)